PIO IX

PONTIFICI MAXIMO

DUM TEMPLUM B. VIRGINIS AB ANGELO SALUTATAE

NUPERRIME REPARATUM

SACRA FACTURUS ADIRET

MENSE AUGUSTI MDCCCLVII.

EDITIO ALTERA

Typis *delle Murate.*

Jamdudum clausa en iterum Tibi, Virgo, dicata
Aedes ornatu splendidiore patet.

An fulgens auro domus omnipotentis Olympi
Panditur? ista magis Numine digna Tuo.

Solemni ritu reparati limina Templi
En primum reserat mente animoque PIUS,

Divina humano cui multa renidet in ore
Majestas, Christi qui gerit Orbe vices.

Quod nulli melius, purissima Virgo, decebat:
Aurea serta modo nam Tibi rite dedit,

Et Petri e cathedra certo Te dogmate prisci
Expertem penitus criminis asseruit.

Hic dum Florae Urbem exhilarat, Sanctissimus hospes,
En sacra facturus pro Grege Pastor adest.

Et pronus precibus coelestem sufficit escam,
Electasque suis pascit oves manibus.

Magnus Dux adstat, Gentis LEOPOLDUS Etruscae
Et Pater et Princeps: Regia tota Domus

Secum adstat, Procerum illustri comitante catervà:
Frustra urgens quaerit plurima turba locum.

Tectum siderei vultus nunc prome decorem;
Talem Te nobis pandere, Virgo, juvet,

Qualis eras, Tibi dum Coelo demissus ab alto
Adstitit aethereo Nuncius alloquio,

Atque modesta Dei jussis responsa dedisti,
Queis Tibi Matris honos, virgineumque decus.

Virgo fave: nostris, nec frustra, sueta vocari
Jam Votis, adsis, o bona Diva, PIO.

Felix oh regnet tanto in discrimine rerum,
Et Coeli affectet serus ad astra viam.

Regi, Regalique Domo, Populisque faveto.
Leniter oh nostras excipe, Virgo, preces.

Nicolaus Nervinius.

IN PRIMI LAPIDIS JACTU

PRO TECTORIO MARMOREO

IN FRONTE AEDIS S. CRUCIS FLORENTIAE

AUSPICIIS

PII VIIII. PONTIFICIS MAXIMI

ET

SERENISSIMI PRINCIPIS LEOPOLDI II. M. E. D.

MENSE AUGUSTI AN. MDCCCLVII.

Fortunate Lapis, divinâ hic mente locaris,
Quem primum posuit dextra verenda Pii.

I nunc, perge soli effossas penetrare latèbras,
Cui fausto tandem Numinis auspicio

Marmoream celebris firmo fulcimine Templi
Frontem perpetuo sustinuisse datur.

Hoc quanta Ausoniae decora unâ in sede recepta
Servat, quantorum contegit ossa Virûm!

Praecipue at colitur Crucis hic venerabile signum,
Et sanctâ inde aedes a Cruce nomen habet.

Divinae hic ara assurgit devota Puellae,
Asseruit Nonus quam sine labe Pius.

Auctoremque suum Patrum spectabilis Ordo
Franciscum precibus nocte, dieque colit.

Exoptata diu surgant tectoria, Templi
Quae faciem vario marmorem condecorent,

Famaque in obtecto insignis fundamine molis
Grandibus haec sculpat carmina digna notis.

Dux hoc cepit opus Gentis Leopoldus Etruscae,
Hoc Nonus sacrat Relligione Pius.

Hanc aedem quicumque invisens Advena discat,
Quam bene majestas Itala vivat adhuc.

Ast Tu divitias confer modo Civis, et Hospes,
Exiguae, Pauper, nec stipis aera neges.

Interea Pueri, Pietas quos Civica sponte
Educit, summus quos sibi adesse sinit

Divino exemplo, et mirâ dulcedine Pastor,
Festivos tenui promite voce sonos.

Alternis laudesque, precesque effundite, cunctos
Dum bene dignatur dicere rite Pius.

Vos utinam Angelicos mores componere detur,
Ceu datur Angelicum paene referre melos!

Nicolaus Nervinius.